

derfor vil jeg sådan set heller ikke forholde mig til betegnelsen, om det er standard eller kvalitet, eller hvad det er, men sådan set bare prøve at gentage mit spørgsmål for måske at prøve på at få et svar.

Mener den radikale ordfører, fru Margrethe Vestager, at man bedst viser tillid til de offentligt ansatte, enten ved at lave centrale standarder for, hvordan de skal tilrettelægge arbejdet ude på de enkelte institutioner, altså centralt her fra Folketingets side, eller viser man større tillid, hvis man laver en lokal løsning og giver mulighed for, at de kan lave lokale løsninger, som passer til lokale forhold ude på de enkelte institutioner?

Kl. 21:20

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 21:20

Margrethe Vestager (RV):

Ja, det sidste eksempel, jeg kan komme på med hensyn til, at Folketinget lavede centrale krav for tilrettelæggelsen af arbejdet – som er et meget konkret eksempel – var, da man udstedte en bekendtgørelse for, hvordan der skulle føres fraværslister i folkeskolen. Det er vist det, man kan kalde et centralt krav for tilrettelæggelsen af arbejdet.

Nu var det VK-regeringen, der gjorde det, og det er ikke det eneste eksempel på, at VK-regeringen og Dansk Folkeparti har haft utrolig travlt med at lave centrale krav for tilrettelæggelsen af arbejdet. Det gælder jo sådan set for en lang række ting, at man har været virkelig, virkelig sulten på det, der egentlig er lederens råderum rundtomkring på institutionerne, og det tror jeg ikke er gavnligt. Jeg tror faktisk, at vi kan få bevis på, hvis vi taler med de mange mennesker, som vi jo alle sammen, lyder det som om, har været i kontakt med i løbet af de seneste måneder, at det faktisk er rigtig godt, hvis de har metodefrihed i forhold til nogle klare politiske forventninger enten meget overordnet fra os eller mere konkret fra deres lokale politikere.

Kl. 21:21

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ja tak. Og så er det fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 21:21

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg vil tage fat der, hvor hr. Jacob Jensen slap, i forhold til hvor det er, vi har tillid til medarbejderne, for nu har vi jo hørt fru Margrethe Vestager tale meget om tillid til den enkelte medarbejder, og også at Det Radikale Venstre meget gerne

vil støtte, at der er de lokalt valgte kommunalbestyrelser, og at det er der, man træffer beslutningerne.

Så vil jeg bare høre: Harmonerer det her ønske om øget tillid til offentligt ansatte så med, at man har nogle velfærdsrettigheder, som bare sådan eksempelvis – nu nævnte den radikale ordfører også nogle eksempler – siger maks. tre børn pr. voksen i vuggestuerne, maks. seks børn pr. voksen i børnehaverne, maks. tre børn pr. voksen i dagpleje; er det sådan nogle centrale krav, der netop harmonerer med det her med øget tillid til de offentligt ansatte?

Kl. 21:22

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 21:22

Margrethe Vestager (RV):

Uanset hvad man kalder det, er det jo en diskussion, som man må have uanset på hvilket niveau, om, hvad det er for nogle fysiske rammer, man synes er de rigtige og de rimelige, og det er jo diskussioner, som vi har haft i mange forskellige regier. Det krav, vi har om maks. 28 børn i klasserne, er jo et meget godt eksempel på den type krav, som sætter rammen for medarbejderens faglighed og det engagement, de kan udvise i deres arbejde.

Derfor skulle man måske vende diskussionen om i stedet for og også spørge ind i VKO-flertallet: Hvordan håndterer vi diskussionen om forholdet mellem statsstyring og mere lokalt styre? For så vidt jeg husker, er det undervisningsministeren – som desværre er gået – som mener, at hvis ikke skolerne gør det ordentligt, kan de blive statsskoler. Så er det den konservative formand, som mener, at hvis ikke regionerne gør det ordentligt, kan sygehusene blive statssygehuse. Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl, som har en meget, meget stærk appetit på statsstyring i det hele taget. Derfor kan vi jo egentlig have interessante, åbne diskussioner om balancen mellem, hvad vi skal fastsætte nationalt, og hvad der skal fastsættes lokalt, og jeg troede egentlig, det var det, forhandlingerne gik ud på, for jeg troede, at det var forhandlinger, vi skulle have, og ikke bare, at vi skulle afkræves tilslutning til regeringens forslag, som jo i meget vid udstrækning indholdsmæssigt ligner det, som også andre er optagede af.

Kl. 21:24

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Ellen Trane Nørby for sit sidste spørgsmål.